

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 3. Censura in propositiones ex præساتо libello extractas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII. „blandiuntur & speciem veritatis exhibent;
 A. C. 1735. „dum viri sagaciores & rem diligenti
 „examine perpendentes, ferme in om-
 „nibus summam hominis improbitatem
 „& audaciam detegunt.

„Cæterum ubi per S. M. N. Leono-
 „rium de Romigny Syndicum, pridie
 „nonas Januarii præsentis anni liber
 „delatus est ad sacram nostram Faculta-
 „tem & doctrinam in eo contentam idem
 „D. Syndicus hæc exposuit: horruimus
 „intelleximusque nostræ esse erga Reli-
 „gionem sanctam observantiæ & studii,
 „quo Parisienses Magistri flagrare de-
 „bent præ cæteris, ut Ordo noster non
 „sileret; tum maxime operam nostram
 „repositi, cum Novatorum, quæ ascen-
 „dit semper, superbia jura Episcoporum
 „audacter impetit & antiqua Ecclesiæ
 „dogmata, sanctissimasque ejus san-
 „ctiones conatur subvertere. Itaque
 „expendendum censuimus Libellum,
 „ad ferendum nostrum doctrinale ju-
 „dicium; atque idcirco more solito no-
 „minavimus Deputatos, qui perverfas
 „Propositiones extraherent, quibus
 „subinde sua nota singillatim figeretur“.

§. III.

*Censura propositionum ex hoc libro
 extractarum.*

Absolu-

Absoluta hac oratione Parisiensis Facultas non quidem omnes pravas & damnandas assertiones ex hoc libello decerptas, sed duntaxat illas, quas deputati ad sex capita revocarunt, censuris perstrinxit, ut cuilibet pronum esset inde agnoscere, quam sit perversum hoc opus, quamque alienum a fide Catholica, & quantum animabus fidelium nocere posset, nisi Auctor publica animadversione plecteretur, & perniciosus hic libellus fidelium oculis subduceretur. „Censuit insuper eadem „sacra Facultas, abstinendum a „busdam aliis Propositionibus hic recensendis & notandis, quæ alios Auctoris errores continent contra Episcoporum potestatem, ad quos pertinet concedere Presbyteris jurisdictionem; „quia cum Clerus Gallicanus in suis „Comitiis annis 1656. & 1657. habitis „adversus hosce eosdem errores fortiter insurrexerit, arbitrata est impræsentiarum sufficere, ut declaret, sicuti facit & declarat, hanc doctrinam „pravam a Clero Gallicano circa præfatam materiam tunc temporis improbatam, a se similiter vehementer improbari“.

Porro hæ erant assertiones ex præfato libello excerptæ, suisque censuris notatæ.

AR-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1735.

Sæc. XVIII.

ARTICULUS I.

A. C. 1735.

De necessitate Jurisdictionis ad valide absolvendum in foro Pœnitentiæ.

Propositio I. Sacramenti Pœnitentiæ valor non dependet a Jurisdictione. *Censura.* „Hæc propositio est erronea, „& sapit hæresin a Concilio Tridentino „damnatam.

Propositio II. Jurisdictionem ad valide absolvendum esse necessariam, per traditionem probari nequit; certum est, Ecclesiam non decidisse, quod defectus jurisdictionis, ac Ordinarii approbationis Sacramentum Pœnitentiæ de se irritum reddat, nec etiam certum est, quod Tridentinum deciderit, confessionem Sacerdoti nullam jurisdictionem habenti factam esse de jure nullam: *Censura.* „Hæc propositiones falsæ sunt, „temerariæ, & ad insinuandam hæresin contra apertam veritatem maligne prolatae“.

Propositio III. Omnes Sacerdotes, Pastores & qui tales non sunt, omnes sunt subditi, qui in potestate ligandi & solvendi, & quidem ex institutione Christi, uniuntur. *Censura.* „Hæc propositio, quæ asserit omnibus Sacerdotibus „ex institutione Christi attributos esse „subditos, in quos ligandi & solvendi potestatem in Ordinatione acceptam ex- „erce-

„erceant independenter ab Episcopi
 „missione, hosque subditos esse Orbem
 „Christianum, falsa est, Ecclesiasticæ
 „Hierarchiæ destructiva & erronea.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1735.

Propositio IV. Jurisdictio & appro-
 batio sunt duntaxat accessorix, & res
 disciplinæ, & lex jurisdictionis est lex
 mere politica. *Censura.* „Hæ propo-
 „sitiones, quatenus asserunt jurisdic-
 „tionem in foro pœnitentiæ ad puram
 „politicam & disciplinam pertinere
 „sunt temerariæ & erroneæ.

Propositio V. In primis Ecclesiæ sæ-
 culis Sacerdotes sine Episcoporum aut
 Parochorum permisso confessiones ex-
 cipiebant & per undecim prima sæcula
 nil vel parum audiebatur aliud ad ea-
 rum valorem requiri, quam ut sit Sa-
 cerdos. *Censura.* „Hæ propositiones fal-
 „sæ sunt, & ex ignorantia constantis
 „Ecclesiæ praxis temere assertæ.

Propositio VI. Sacerdotes, dum
 Ordines recipiunt, etiam missionem vel
 saltem permissionem Episcopi accipiunt,
 sufficit ergo eos ad suas Parochias tan-
 quam Pastores ordinarios vocari. *Cen-
 sura.* „Hæc propositio falsa est, & qua-
 „tenus asserit præter potestatem in Or-
 „dinatione acceptam nihil aliud requi-
 „ri in Sacerdote ad vere absolvendum,
 „quam ut vocetur a Parocho, aut vo-
 „luntarie se subiiciat pœnitens, est er-
 „ronea

Sæc. XVIII. „ronea & viam invalidis absolutionibus
A. C. 1735. „aperit“.

ARTICULUS II.

*De auctoritate Ecclesiæ circa Sacramen-
tum Pœnitentiæ.*

Propositio I. Si subjectum est rite dispositum, Ecclesia nequit Sacramentum Pœnitentiæ reddere invalidum. *Censura* „Hæc assertio, quatenus stauit Ecclesiæ lege irritam fieri non posse absolutionem, est hæretica.

Propositio II. Omnis potestas Ecclesiæ & Pontificis se duntaxat ad ritus decentiæ, & ad decreta disciplinæ extendit, quin eorum omissio vitiet Sacramenti essentiam. *Censura* „Hæc propositio intellecta de Sacramento Pœnitentiæ est hæretica.

Propositio III. Absolutio casus reservati, an sit valida, non decidit Tridentinum. *Censura* „Hæc assertio falsa est & hæresi a S. Tridentina Synodo damnatæ favens.

Propositio IV. Sacerdos cum sola potestate Ordinis est Minister Dei, & potest in omni casu omnesque absolvere, non tamen est Minister Ecclesiæ, quia non habet ejus institutionem; hinc aptus non est ad reconciliandos inobedientes erga Ecclesiam. *Censura* „Hæc propositio captiosa est, & quatenus innuit

Sa-

„Sacerdotem , qui solam habet Ordinis
 „potestatem , posse in omnibus casibus
 „quoscunque peccatores vere absolue-
 „re , & Deo perfecte reconciliare , hæ-
 „resin sapit“.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1735.

ARTICULUS III.

De approbatione ab Episcopo obtinenda.

Propositio I. Non adeo certa est ne-
 cessitas approbationis , ut sine illa Sa-
 cramentum sit nullius valoris. *Censura*
 „Hæc propositio falsa est , temeraria ,
 „& decreto Synodi Tridentinæ contra-
 „ria“.

Propositio II. Si Tridentini decre-
 tum exacte cum iis , quæ præcedunt
 & sequuntur , legatur , pro solo illo ini-
 quo tempore sancitum fuisse videtur ,
 & contra Sacerdotes tum viventes ,
 sublato igitur malo nunc remedium
 non est necessarium. Tridentinum so-
 los regulares ad obtinendam approba-
 tionem adstringit , & rite intellectum
 quoad approbationem plus favet cura-
 tis quam Episcopis. *Censura* „Hæc pro-
 „positiones falsæ sunt , temere assertæ ,
 „& Decretum Concilii perverse interpre-
 „tantur , & menti ejus manifeste re-
 „pugnant“.

Propositio III. Jus approbandi Con-
 fessarios non est ad Episcopos , exclusis
 Parochis , devolutum. *Censura* „Hæc
 „asser-

Sæc. XVIII. „assertio falsa est, & de juribus Episco-
 A. C. 1735. „porum detrahit.

Propositio IV. Confessariorum approbatio ab Episcopis facta (exclusis Parochis) pro judicio contra Parochos non appellantes lato haberi potest, cum enim hi sint partes litigantes, iudices hac in causa esse nequeunt. *Censura* „Hæc propositio est scandalosa, in S. „Synodi Oecumenicæ contumeliam pro- „lata, de auctoritate Ecclesiæ dero- „gans, & in schisma inducens.

Propositio V. Defectuosum omni ex parte est decretum de approbatione Confessariorum per Episcopum. *Censura* „Hæc propositio falsa est, P. P. „Tridentinis injuriosa & Decreti a Sy- „nodo lati evertiva.

Propositio VI. Parochi in urgenti suarum Ecclesiarum necessitate Sacerdotes ab Episcopo non approbatos delegare possunt. *Censura* „Hæc propositio est falsa, Concilio Tridentino „contraria, & ut talis a Sacra Facul- „tate jam damnata.

Propositio VII. Parochi, qui habent jurisdictionem in suas Parochias & Parochianos, possunt ipsis dare Confessarios non approbatos, si Episcopus eos approbare injuste recusaverit. *Censura* „Hæc propositio est falsa, disci- „plinam Ecclesiæ intervertit, & ad „men

„mentem Auctoris intellecta , in schif- Sæc. XVIII.
 „ma inducit. A.C. 1735.

Propositio VIII. Episcopi approbandi potestatem (exclusis Parochis) a Rege obtinent. *Censura* „Hæc assertio „falsa est , scandalosa & quatenus asse- „rit a rege concessam esse Episcopis rem „mere spiritualem , in Christianissimum „Principem est summe injuriosa.

Propositio IX. Quando Episcopi approbant Confessarios Parochiarum , id faciunt , quia id a Rege petierunt , & obtinuerunt : id Rex fecit anno 1695. Mense Aprili , ubi Rex ob gravem penuriam & Clericalis subsidii spem Episcopis quidquid petierunt , concessit. *Censura* „ Hæc propositiones in Gallica- „nos Episcopos Regemque Religiosissi- „mum calumniosæ sunt , impudenter „& maligne contra ipsa Edicti Regii „verba prolata.

Propositio X. Poterunt Parochi sine scrupulo ad sæculares Magistratus recurrere , ut in amissum jus redeundi libertatem acquirant , cum lex potius , quam Synodus eis hujus juris usum duntaxat ad Episcoporum instantiam abstulisset. *Censura* „Hæc propositio in „Episcopos per calumniam prolata , „Ecclesiastici status perturbativa est , „& ad schisma provocat.

ARTICULUS IV.

Sæc. XVIII.

A. C. 1735.

De Episcoporum potestate negandi approbationem & concessam revocandi.

Propositio I. Jure impugnatur, quod si Episcopus approbationem injuste recusat, hoc jus ad Parochum devolvatur; potest Zelosus & verus Pastor in tanta veraque necessitate in vineam suam mittere dignos operarios, quos „Episcopus injuste repellit. *Censura*, „Hæ „propositiones falsæ sunt, temerariæ, „animarum saluti noxiæ & Ecclesiasticam Hierarchiam perturbant.

Propositio II. Non ausim defendere, in casu necessitatis confessiones digni Ministri, cujus approbatio est injuste revocata, nullas esse: Episcopi approbatio non concedit, sed supponit meritum in Sacerdote approbando: si ergo talem Episcopus urgente necessitate a suo ministerio suspendit, se ipsum condemnat, & Ecclesia laudaret Parochum, qui pro utilitate populi dignum Ministrum seligeret. *Censura* „Doctri- „na, quam hæ propositiones menti exhibent, falsa est, sedi Apostolicæ, „Conciliis Provincialibus, & præsertim S. Oecumenico Tridentino contraria, viamque sternit ad sacrilegas „absolutiones“.

AR.

ARTICULUS V.

Sæc.XVIII.

A. C. 1735.

*De jure Episcoporum per se, vel per alios
administrandi Sacramenta in Ecclesiis
Parochialibus.*

Propositio I. Parochus est proprius Sacerdos & Pastor, habens jurisdictionem aut potestatem immediate & proxime populum sibi subditum regendi, proin est Vicarius Christi in sua Parœcia, sicut Episcopus in sua Diœcesi & Papa in tota Ecclesia. *Censura* „Hæc „propositio captiosa est, & hæresin „sapit.

Propositio II. Tridentinum non decidit, majorem potestatem in administrandis Sacramentis habere Episcopum quam Parochum. *Censura* „Hæc „assertio falsa est, & hæresi a Concilio „Tridentino damnatæ favet“.

Propositio III. Probari nequit, Episcopus jus habere independentem a Parochis constituendi Confessarios in Parochiis indeterminatis. *Censura* „Hæc „propositio falsa est, de juribus Episcoporum detrahens & intellecta eo sensu, quod Episcopus per se non possit „Parochorum munia in qualibet Parochia sibi subdita exercere, est hæretica“.

Propositio IV. Episcopus duntaxat habitu est Rector Parochiarum suæ Diœcesis,

Sæc. XVIII. cesis, seu Pastor communis Parochia-
 A. C. 1735. rum. *Censura* „Hæc propositio, quæ
 „tollit ab Episcopo immediatum regi-
 „men Parochiarum suæ Diœceseos, est
 „ministerii Episcopalis everfiva & ver-
 „bo Dei contraria.

Propositio V. Sorbona in seculo XIII. docuit, licitum non esse confiteri ipsimet Pontifici vel Episcopo sine consensu Parochi: moderni quidem Theologi dissentiunt. *Censura* „Hæc propositio falsa est. S. Facultati perperam „affingens doctrinam quam ipsa erroneam expresse & unanimiter reprobavit anno 1252. & dum negat erroneam „esse hanc doctrinam, errori sæpius „damnato aperte patrocinator.

Propositio VI. Juxta ordinem a Christo stabilitum Sacerdotes utriusque Cleri ab Episcopo approbati in Parochiis confessiones excipere nequeunt sine Parochi consensu. *Censura* „Hæc propositio falsa est, temeraria, & de jurisdictione, quæ Episcopis jure Divino „competit derogans.

Propositio VII. Quidam Theologi docent, Episcopum de jure & invitis Parochis in Parochiis constituere posse Confessarios, si id absolute affirmant, ab eis recedo, quia tradunt doctrinam antiquitati incognitam, nullo juris textu nixam & Tridentino contrariam.

Cen

Censura „Hæc propositio est falsa & temere asserta“.

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

ARTICULUS VI.

De necessaria Parochis approbatione Episcopi ad alienos Parochianos absolvendos.

Propositio. Parochi non indigent expressa vel tacita Episcopi approbatione pro alienis subditis, sufficit consensus illius Parochi, cujus subditi sunt. Parochi aliorum Parochianos, imo & etiam alterius Diœcesis absolvere possunt, cum solo consensu ipsorum Parochi. Id Episcopus prohibere nequit.

Censura „Hæc propositiones falsæ sunt, & juribus Episcoporum derogant“.

Lectis & approbatis hisce censuris die decima quinta Septembris Sacra Facultas declarabat, quod nullatenus intendat alias propositiones contentas in Libello approbare, cum jam supra declararit, non omnes, quæ Censuram merentur, a se extractas fuisse ac damnatas, & re ipsa plurimæ supersint adhuc non exitiales minus & prævæ, quæ pariter notari potuissent & damnari.

§. IV.

Parisini Parlamenti decretum contra Cameracensis Archiepiscopi Instructionem Pastoralem.

B 3

Non-